

VONNIS

nummer : 5186

datum : 17.11.2008

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.L4.520-03

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:

TEGEN :

- 1 havenarbeider
geboren te op
wonende te
Belg
- 2 huisvrouw
geboren te op
wonende te
Belgische

BETICHT VAN:

te

de eerste en de tweede,

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56 1° lid, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 (B.S. 25.07.1981) betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, spijs het verbod, afvalstoffen - zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen - achtergelaten of beheerd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, namelijk hiernavermelde afvalstoffen achter te laten op de weiden in gebruik aan de

I. van 31 januari 2003 tot 28 februari 2007,

stapels houten treinbilzen voor meer dan 100m³ in totaal;

II. van 12 januari 2006 tot 28 februari 2007,

steenpuin, ijzer- en schrootafval, plasticzakken;

B. Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de eerste en de tweede als pachters en gebruikers, die de constructies aanwenden,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastraerd als

met een globale oppervlakte van 3300 m²
eigendom van het Vlaams Gewest, administratie

bij akte verleden op 10 februari 2004,

de hierna vermelde constructies, omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gelegen in natuurgebied,

van 31 januari 2003 tot 28 februari 2007 te hebben in stand gehouden,

namelijk een metalen loods met een omvang van 232,80m² en ondermeer in compartimenten aangewend als schuthok, loopstal en opslagplaats;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd. 17 oktober 2007

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat bij de balie te

*Met betrekking tot tenlastelegging B

Na verder onderzoek, naar aanleiding van de opmerking van beklaagde over de aard van het gebied waar het betreffende onroerend goed gelegen is, is gebleken dat de inbreuk onder de tenlastelegging B niet meer strafbaar is.

Het blijkt inderdaad dat het onroerend goed gelegen is in agrarisch gebied, dus niet precair, niet ruimtelijk kwetsbaar, zoals gesteld in de dagvaarding.

Het openbaar ministerie bevestigt dit gegeven ter zitting.

De rechtbank benadrukt dat de instandhouding van stedenbouwmisdrijven niet meer strafbaar is, wanneer het onroerend goed gelegen is in niet-precair gebied en acht cfr. rechtspraak van het Arbitragehof dd. 22 juli 2004 en 19 januari 2005, (Arbitragehof dd. 19/01/2005 de strafvordering met betrekking tot tenlastelegging B derhalve vervallen wegens de niet meer strafbaarstelling.

* Met betrekking tot tenlastelegging A

- Beklaagden voeren aan dat de treinbilzen vermeld onder tenlastelegging AI geen afval betreffen, doch materialen zijn die hergebruikt worden.

Ter staving van hun stelling brengen zij een Cassatie Arrest dd. 20 december 2005 voor, waarin de definities van afval duidelijk omschreven worden.

De rechtbank stelt vast dat beklaagde verklaarde de treinbilzen te hebben aangekocht in 1998 van de Het was zijn bedoeling deze bilzen te gebruiken als weidepalen (st. 24).

Er werd hem, door de verbalisanten bij verhoor op 1 februari 2003, op gewezen dat er voor een dergelijke hoge houtopslag een bouwvergunning vereist was.

Door het openbaar ministerie wordt thans geen herkwalificatie naar een stedenbouwkundige inbreuk gevraagd van de inbreuk onder tenlastelegging AI, gelet op de in dat geval ingetreden verjaring.

Hoewel de bilzen reeds geruime tijd zijn opgestapeld zonder "hergebruik" meent de rechtbank dat uit de gevoegde foto's in het strafdossier (st. 61, 62, 63), blijkt dat de stelling van beklaagden aannemelijk is.

Het blijkt dat beklaagden zich niet hebben willen "ontdoen" van de bilzen die ze overigens hebben aangekocht, en waar ze dus voor betaald hadden.

Om die reden worden beklaagden vrijgesproken voor tenlastelegging AI.

- Het achterlaten van steenpuin, ijzer en schrootafval alsook plastic zakken, wordt niet betwist.

Beklaagden stellen dat alles zou opgeruimd zijn.

Uit de vaststellingen van de verbalisanten op 23 mei 2008 blijkt toch wel dat er nog landbouwmaterialen zijn aan te treffen.

De rechtbank acht de tenlastelegging AII lastens beide beklaagden bewezen.

Strafmaat

In het belang van een goed leefmilieu dienen de opgelegde reglementeringen strikt te worden nageleefd.

Gelet op de ter zitting aangevoerde elementen en omstandigheden en het blanco strafregister van beide beklaagden wordt aan hen een opschorting verleend voor drie jaar.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 185, 191, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935,
gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en
nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000
betreffende de invoering van de euro,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikel 50 van het Strafwetboek,

en bij toepassing van de artikelen 1, 3, 5, 6, van de wet van 29 juni 1964,
gewijzigd door de artikelen 1 en 3 van de wet van 10 februari 1994, artikel 6
van de wet van 22.3.1999;

Rechtdoende op tegenspraak;

Stelt vast dat met betrekking tot de feiten onder tenlastelegging B de strafvordering vervallen is wegens niet meer strafbaarstelling.

Spreekt eerste en tweede beklaagde VRIJ hoofdens het hen ten laste gelegde feit AI

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor het feit AII, ten voordele van beide beklaagden voor een termijn van drie jaar, vanaf heden.

Verplicht beide beklaagden solidair tot betaling van de kosten van het geding belopende **138,72 EUR** - de kosten één en ondeelbaar veroorzaakt door de lastens beklaagden weerhouden en bewezen feiten.

Beveelt dat de afvalstoffen vermeld onder tenlastelegging AII worden afgevoerd door de eigenaar naar een erkende verwerker volgens de geldende milieuwetgeving betreffende gevaarlijke afvalstoffen en hiervan de nodige bewijzen voor te leggen afgeleverd door deze erkende firma's;
en dit binnen een termijn van **zes maanden** na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, **onder verbeuring van een dwangsom van 25,- EUR per dag vertraging in de uitvoering ervan**, overeenkomstig artikel 59§1 van het decreet van 2 juli 1981.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op **zeventien november tweeduizend en acht.**

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
adjunct-griffier.